

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Sf. Munte Athos la o mie de ani

În iunie 1963 a avut loc sărbătorirea a o mie de ani de la întemeierea monahismului atonit. De fapt în muntele Athos au existat călugări și înainte de 963, când Sf. Atanasie Atonitul a zidit și organizat Marea Lavră. Totuși 963 poate fi luat ca anul, care a pus temeliele rânduieilor monahale atonite. De atunci s-a introdus și s-a întărit viața obștească și au apărut alte și alte mănăstiri, Sf. Munte devenind o „republică a călugărilor”. Astăzi el cuprinde 20 de mănăstiri, cele mai multe grecești, una rusă, una sîrbă, una bulgară, și multe schituri, dintre care câteva romine (Prodromul, Sf. Ipatie, Lacu), apoi case, colibi și pustnicii risipite în diferite locuri.

La sărbătorirea mileniului Sf. Munte Athos au luat parte toate Bisericile Ortodoxe și mulți invitați catolici și protestanți din Apus. Au fost prezenți cinci patriarhi: Sanctitatea Sa Patriarhul ecumenic Athenagora din Constantinopol, Prea Fericirii Patriarhi: Benedict al Ierusalimului, Gherman al Serbiei, Justinian al României și Chiril al Bulgariei. Delegații, conduse de Arhiepiscopi și Mitropoliți, au trimis Patriarhiile din Alexandria, Antiohia, Rusia, Bisericile Ortodoxe din Sinai, Grecia, Cipru, Finlanda, Polonia, Cehoslovacia și Biserica din Abisinia. Între invitații din Apus amintim pe: președintele Consiliului Ecumenic al Bisericilor, Clark Fry, secretarul C.E.B., Visser't Hooft, profesori de teologie din Germania Federală (catolicii: Biedermann, benedictinul Jung Klausen; protestanții: Benz, Heiler, Meinhold, ș. a.), Dummond din Franța, Irineu din Belgia, episcopul anglican de Gibraltar, pastori din S.U.A., etc.

În felul acesta la sărbătorirea Sf. Munte a fost o întrunire pan-ortodoxă și pan-creștină, cuprinzînd în aceeași bucurie duhovnicească pe ortodocși, catolici și protestanți. Sf. Munte este cinstit nu numai în Bisericile ortodoxe, ci și între ceilalți creștini.

Delegația Bisericii noastre a fost formată din: Prea Fericitul Patriarh Justinian, I. P. Sf. Mitropolit Firmilian al Olteniei, P. S. Episcop Partenie al Romanului, P. C. prof. I. G. Coman de la Institutul Teologic din București, I. P. C. arhim. prof. N. Mladin de la Institutul Teologic din Sibiu, P. C. Pr. Olimp Căciulă, inspector general bisericesc la Administrația Sf. Sinod, C. protodiacon M. Marinescu. Delegația a plecat din București cu avionul, joi 20 iunie, sosind la Atena în trei ore, după o escală la Sofia. Vineri, 21 iunie, toate delegațiile s-au îmbarcat pe vapor de la Pireu, călătorind pînă la portul Dafne din Sf. Munte. Sîmbătă dimineața, 22 iunie, se coboară în port și cu mașinile se ajunge pe un drum în serpentine în capitala Sf. Munte,

Careia. Aici se slujește Doxologia în biserica mănăstirii Protaton.

Starețul salută pe oaspeți, în numele cărora răspunde Prea Fericitul Patriarh Benedict al Ierusalimului. Se trece apoi în sala reședinței, unde Prea Fericitul Patriarh Benedict al Ierusalimului salută — în numele tuturor — pe Sanctitatea Sa Patriarhul ecumenic Athenagora, care mulțumește, arătînd bucuria acestei sărbătoriri, care ajută la întărirea unității ortodoxe și la promovarea păcii în lume. Cei de față sînt prezențați Sanctității Sale.

După masă s-a slujit Vecernia mare. Duminică, 23 iunie, s-a săvîrșit Sf. Liturghie de un sobor, care cuprindea cinci patriarhi, în frunte cu Sanctitatea Sa Athenagora, unsprezece mitropoliți și 6 diaconi, între care și protodiaconul Marinescu. S-au rostit ecteniile în limbile greacă, slavă, arabă și romînă. După Sf. Liturghie Sanctitatea Sa vorbește despre monahism. La sfîrșitul Sf. Liturghii se citește Gramata S. S. patriarhului ecumenic despre mileniul Sf. Munte. Urmează procesiunea în jurul bisericii cu icoana Maicii Domnului „Axion estin”.

După masă delegațiile ortodoxe prezintă — la Școala atonită (seminar) — daruri pentru Sanctitatea Sa Athenagora, care mulțumește tuturor. În biserica schitului rus Sf. Andrei, I. P. Sf. arhiepiscop Nicodim de Iaroslav și Rostov, cu un sobor de preoți și diaconi săvîrșește Vecernia. Răspunsurile sînt date de seminariștii de la Școala atonită. Se slujește și prohodul pentru cei adormiți.

Luni, 24 iunie, praznicul Sf. Ioan Botezătorul, delegațiile ajung cu vaporul la Marea Lavră a Sf. Atanasie Atonitul, de la întemeierea căreia se împlinesc o mie de ani. Se slujește Liturghia solemnă de soborul celor cinci patriarhi, mitropoliților și diaconilor. Starețul mănăstirii citește actul aniversar, imprimat pe o placă de aur, dat de S. S. Patriarhul ecumenic Athenagora în legătură cu mileniul Lavrei Sf. Atanasie. Sanctitatea Sa vorbește despre monahism și despre Sf. Munte Athos. Se săvîrșește prohodul, cu rugăciune la mormîntul Sf. Atanasie.

După masă se slujește Vecernia, se vizitează Muzeul și Trezoreria. Sanctitatea Sa patriarhul ecumenic Athenagora primește oaspeții și împarte daruri. Seara are loc o Consfătuire a In-

(Continuare în pag. 2)

In Cosmos

Zilele de 14 și 16 iunie, 1963, au fost înscrise în jilele istoriei zborurilor cosmice prin noi victorii ale oamenilor sovietici.

La aceste date au fost lansate din Uniunea Sovietică două nave cosmice.

În 14 iunie 1963, orele 15 (ora Moscovei), a fost plasată pe orbită de satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok-5”, pilotată de pilotul cosmonaut lt.-col. Valeri Feodorovici Bikovski, cetățean al Uniunii Sovietice, iar la data de 16 iunie 1963, la numai două zile de la lansarea navei cosmice „Vostok-5”, la orele 12,30 (ora Moscovei), a fost plasată pe orbită o nouă navă cosmică „Vostok-6”, pilotată pentru prima oară în lume de o femeie — Valentina Vladimirovna Tereșcova — cetățeană a Uniunii Sovietice.

Nava cosmică „Vostok-5” a efectuat un zbor de 5 zile însumînd peste 119 ore de zbor, peste 81 de revoluții și a parcurs o distanță de peste 3.300.000 km. Îndepărtarea minimă de suprafața Pămîntului a fost de 181 km iar cea maximă de 235 km.

Nava cosmică „Vostok-6”, s-a aflat în zbor aproape trei zile însumînd 71 de ore de zbor cu peste 48 de revoluții și a parcurs o distanță de aproximativ 2.000.000 km. Îndepărtarea minimă de suprafața Pămîntului a fost de 183 km iar cea maximă de 233 km.

Navele cosmice pilotate de cosmonauții sovietici au aterizat în ziua de 19 iunie 1963, în regiunea dinaintea stabilită în Uniunea Sovietică.

După aterizare cei doi cosmonauți au avut convorbiri telefonice cu N. S. Hrușciov, căruia i-au raportat îndeplinirea misiunii cu succes.

La Moscova - capitala Uniunii Sovietice, - celor doi cosmonauți li s-a făcut o primire triumfală.

Locotenent-colonelul Valeri F. Bikovski s-a născut la 2 august 1934 în micul orășel Pavlov-Posad din regiunea Moscova, în familia unui muncitor din transporturi. El a absolvit școala medie de 10 ani la Moscova în 1952. La 3 noiembrie 1952 Valeri Bikovski a terminat cursurile aeroclubului din Moscova, iar după două săptămîni a intrat voluntar în armata sovietică. El a absolvit Școala Militară de Aviație în anul 1955, devenind peste 4 ani pilot de vînătoare în apărarea antiaeriană. Valeri Bikovski este decorat cu ordinul „Steaua Roșie”, distincție militară acordată în timp de pace unui număr mic de persoane. Pasionat sportiv, el s-a evidențiat în mod deosebit ca parașutist. În prezent Valeri Bikovski este student la Academia tehnică militară de aviație „Jukovski”, unde învață și frații săi cosmici Gagarin, Titov, Nikolaev și Popovici. Valeri este căsătorit cu Valentina Bikovskaia din Moscova, în vîrstă de 25 de ani. În urmă cu trei luni s-a născut fiul lor, Valeri-junior. Tatăl

(Continuare în pag. 4)

Sf. Munte Athos...

(Continuare din pag. 1)

fiistătorilor Bisericii Ortodoxe, care aprobă propunerea Prea Fericitului Patriarh Justinian — în numele Sf. Sinod al B.O.R. — ca să se înființeze un Comitet permanent, care să se ocupe cu pregătirea prosinodului. Se speră ca prosinodul să aibă loc anul viitor. Prea Fericitul Patriarh Justinian arată cum lucrează profesorii de teologie români, sub îndrumarea Sf. Sinod. Și teologii altor Biserici ortodoxe trebuie să-și concentreze munca asupra subiectelor de la Rhodos, spre a se fixa punctele de vedere și a se ușura lucrarea Comisiei permanente. Se spun cuvinte de prețuire față de Biserica Ortodoxă Română și de Prea Fericitul Patriarh Justinian.

Incheindu-se programul general al serbărilor, delegațiile se despart, fiecare având programul său. Marți, 25 iunie, Prea Fericitul Patriarh Justinian împarte daruri monahilor români din Sf. Munte. Se săvârșește Sf. Liturghie. La Vecernie se citește Paraclisul și icoana Maicii Domnului „Cucuzelisa” este dusă în procesiune de la biserica mare în biserica în care se păstrează.

Seara e o consfătuire cu Sanctitatea Sa Patriarhul ecumenic Athenagora. Sanctitatea Sa transmite îmbrățișări frățesti Prea Fericitului Patriarh Justinian, Sfintului Sinod al B.O.R., poporului român.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă simpatie și deplină înțelegere.

Miercuri dimineața, 26 iunie, delegația noastră se desparte de Sanctitatea Sa, care spune cuvinte de prețuire pentru realizările Bisericii noastre, ale Prea Fericitului Patriarh Justinian, în deosebi despre reîntregirea bisericească.

După aceea, delegația vizitează mănăstirile Iviru, Pantocrator și Vatoped. Mănăstiri mari, cu neprețuite comori și tradiții vechi, cu urme ale daniilor românești, cu călugări greci, călugării români fiind așezați în schituri și case pe moșiile acestora. Peste tot delegația, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian e primită cu Doxologie și întâmpinată cu dragoste și calde cuvinte de salut. Peste tot răspunde Prea Fericitul Patriarh Justinian și împărtășește daruri.

Starețul mănăstirii Iviru spune — între altele — că de la început această mănăstire s-a legat strâns de Țările Române, ale căror danii stau mărturie pînă azi despre aceste legături, care trebuiesc continuate. Starețul de la Pantocrator afirmă că vizita Prea Fericitului Patriarh Justinian arată legăturile strinse ce au existat și există între Biserica Ortodoxă Română și Sf. Munte. Asigură că monahii greci și români trăiesc în armonie. Sintem țări și Biserici prietene. Starețul de la Vatoped își manifestă bucuria și recunoștința pentru această vizită și înalță gînd de rugă ca Maica Domnului să ocrotească Biserica Ortodoxă Română și Biserica din toată lumea și să îndrepte pașii ei spre progres social.

Prea Fericitul Patriarh aduce la aceste mănăstiri salutul Sf. Sinod, clerului, călugărilor și credincioșilor români, relevă tradițiile ce ne unesc și îndeamnă la rugăciune pentru mintuirea sufletelor, pentru pace și bunăînțelegere în lume.

La mănăstirea Vatoped — care le întrece pe toate prin splendoarea ei — delegația noastră se întâlnește cu delegația Bisericii etiopiene (Abisinia).

Joi dimineața, 27 iunie, de la Vatoped mergem la schitul românesc Sf. Ipație, unde viețuiesc patru călugări, stareț fiind ieromonahul Diomid Valasie. Sint de față și călugări români de la chilii.

După Doxologie, ieromonahul Dometie Trichene exprimă bucuria deosebită a călugărilor pentru că au în mijlocul lor pe Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian. Arată că schitul e opera muncii călugărilor și are 90 ani de existență. Monahismul — zice P. C. Sa — trebuie să fie în legături de supunere către Intiistătăto-

rii Bisericii și să aibă ocrotirea lor. Roagă pe P. F. Patriarh Justinian să aibă sub ocrotire pe toți monahii români din Sf. Munte. Prea Fericitul Patriarh Justinian mulțumește pentru dragostea cu care ne-au primit, îndeamnă să păstreze legătura cu Biserica noastră, cu Patriarhia ecumenică, cu marea familie a Bisericii Ortodoxe, să fie cetățeni loiali ai statului grec și în bune raporturi cu conducerea mănăstirii Vatoped. Ii asigură de ajutorul Bisericii noastre și arată îndatorirea de a ne ruga ca să fie înlăturate războaiele și să se instaureze pacea pe pămînt și obligația călugărilor de a fi exemplu prin viața lor curată.

Intorși la Vatoped, slujim un Parastas.

Vizităm bogata Bibliotecă a mănăstirii. La despărțire, starețul invită pe Prea Fericitul Patriarh Justinian să mai vină spre a întinde punți de dragoste între Biserici.

La mănăstirea sîrbă Hilandar delegația noastră se întâlnește cu Sanctitatea Sa Patriarhul Athenagora, cu Prea Fericitul Patriarh Gherman al Serbiei, cu membrii delegației sîrbe și cu călugării de acolo, în duh de dragoste frățescă.

Seara ne întoarcem cu barca cu motor la Marea Lavră. A doua zi, 27 iunie, plecăm pe catiri cale de o oră în urcuș pînă la schitul românesc Prodromul, care împlinea o sută de ani de existență.

Aici Prea Fericitul Patriarh Justinian, înconjurat de soborul slujitorilor români și greci, săvârșește Sf. Liturghie și prohodul de pomenire a ctitorilor și celor adormiți de la acest schit. Starețul Gherontie mărturisește bucuria că schitul, în cei 100 de ani, primește prima vizită a unui Patriarh român.

Prea Fericirea Sa face apel la unitate, viață de rugăciune în biserică și de muncă.

De la Prodromul ne întoarcem la Marea Lavră și de acolo plecăm cu barca cu motor la mănăstirea Dionisiu, unde sosim noaptea.

A doua zi, sîmbătă 29 iunie, soborul ne primește cu Doxologie și starețul spune că Sfintul Munte și în deosebi mănăstirea Dionisiu — construită de Petru Voevod și soția lui Ruxandra, datorează mult Țărilor Române. De aceea dragostea noastră față de România este mare. Dorește să primească vizitatori din România. Prea Fericitul Patriarh Justinian amintește legăturile vechi ale Țărilor Române cu mănăstirea Dionisiu și îndeamnă la rugăciune. Ni se arată apoi Sfinte moaște, chipul lui Neagoe și Teodosie, chipul ctitorilor Petru și Ruxandra, mormintul mitropolitului Nifon al Ungro-Vlahiei.

La mănăstirea Grigoriu aceeași primire caldă. Prea Fericitul Patriarh spune că înaintașii n-au cultivat numai legăturile bisericești cu poporul nostru, ci și dragostea frățescă între popoarele romîn și grec, au cimentat o prietenie de nezdruncinat între popoarele noastre. Întîlnirea noastră va lăsa urme de neuitat și va întări comuniunea dragostei.

La mănăstirea Sf. Pantelimon (Rusicon), ridicată de Domnul Scarlat Calimachi, sintem primiți cu dragoste. Cu poporul român — zice starețul — nu sintem numai vecini, ci și frați.

La plecare sosește I. P. Sf. Arhiepiscop Nicodim, care ne însoțește cu bucurie.

La mănăstirea Dochiariu — ctitorită de voievodul Alexandru (1568), după cum ne spune starețul —, unde e mormintul mitropolitului Teofan al Moldovei, Prea Fericitul Patriarh vorbește despre ctitori și despre pilda lor, despre datorita de a ne ruga pentru mintuire, pentru pace și bună înțelegere în lume. Starețul ne arată un paraclis, unde e icoana Maicii Domnului „cea grabnic ascultătoare”, la care în fiecare zi se face rugăciune pentru pacea lumii.

Încărcați cu aceste sfinte bucurii și amintiri, adunate în mănăstirile Sf. Munte, plecăm de la Uranopolis cu mașina la Tesalonic. Aici vizităm, duminică și luni (30 iunie și 1 iulie), Facultatea de Teologie și biserici vechi (Sf. Dumitru din sec. IV—V; Sf. Gheorghe-Rotonda din sec. IV; Cuv. Paraschiva din sec. V; Sf. Sofia din sec.

VIII; m-reă Vlatadon din sec. XIV, în a cărei biserică e camera mică, în care a locuit Sf. Ap. Pavel și o piatră pe care stătea cînd predica, după cum spune tradiția; catedrala mitropolitană cu moaștele Sf. Grigorie Palama, etc.). Sintem primiți la Mitropolie și la Guvernămîntul Greciei de Nord.

În cuvîntul ministrului și al Prea Fericitului Patriarh Justinian se amintesc legăturile istorice dintre popoarele grec și român și frățietatea dintre aceste popoare, care doresc să-și întărească relațiile în toate domeniile.

Sosiți cu avionul la Atena, marți 2 iulie, sintem primiți la mănăstirea Penteli cu deosebită bucurie. Participăm la cina, în cadrul căreia Sanctitatea Sa Patriarhul ecumenic Athenagora oferă participanților la serbări, deci și membrilor delegației române, crucea mileniului Sf. Munte Athos. A doua zi, 3 iulie, Prea Fericitul Patriarh Justinian face o vizită — cu delegația — la Ministrul Cultelor, căruia îi prezintă situația de la schitul Prodromul. Apoi are loc primirea delegației la Mitropolie.

I. P. Sf. Arhiepiscop al Atenei, Hrisostom, arată în cuvinte elogioase ce a văzut în Biserica Română în 1955 cînd ne-a vizitat și transmite îmbrățișări frățesti poporului, clerului și credincioșilor români. Prea Fericitul Patriarh Justinian — spunind că în trecere de la Sf. Munte spre țară ne-am oprit la Atena — relevă vrednicile I. P. Sf. Arhiepiscop Hrisostom al Atenei, mulțumește pentru prilejul oferit de a ne ruga împreună în marea catedrală mitropolitană pentru pacea și bunăînțelegerea între popoare, pentru prietenia și unitatea Bisericii și popoarelor noastre. Făgăduiește că — potrivit hotărîrii Sf. Sinod al B.O.R., ca răspuns la invitația făcută de I. P. Sf. Hrisostom — va face o vizită Bisericii grecești, cînd va vizita Patriarhiile din Orient (la Paștile anului 1964). Prea Fericitul Patriarh Justinian oferă apoi mai multe daruri.

Vizităm muzeul Benachi, Muzeul bizantin și Acropole.

Vineri, 5 iulie, ne întoarcem cu avionul la București. În catedrala Patriarhiei se slujește Doxologia de P. S. Antim, episcop-vicar patriarhal.

I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei, în numele Sf. Sinod și al celor de față, spune că e pentru prima dată cînd o delegație a B.O.R. vizitează pămîntul Sf. Munte Athos. Prea Fericitul Patriarh Justinian a avut prilejul să se întrețină cu aproape toate căpeteniile Bisericii Ortodoxe, în frunte cu S. S. Patriarhul ecumenic, să cunoască în chip nemijlocit ritmul vieții monahale la Sf. Munte și viața monahilor români de acolo. Făcînd considerații asupra istoriei monahismului atonit, I. P. Sf. Sa arată că retragerea în mănăstiri a fost un protest spiritual împotriva decăderii din imperiul bizantin, că Sf. Munte a fost sprijinit de împărații bizantini, apoi de voievozii români și după aceea de țarii Rusiei. Spiritualitatea Atosului nu e strict bizantină, ci e zămislită din lumea greacă, română și slavă și înmănușiază tradiția greacă, română și slavă. De aceea privirile noastre se îndreaptă neîncetat spre Muntele Athos ca spre o parte a trecutului nostru. Roagă pe Prea Fericirea Sa să împărtășească impresii din călătoria la Sf. Munte.

Prea Fericitul Patriarh Justinian mulțumește lui Dumnezeu pentru toate, și îndreaptă gînd de mulțumire spre S. S. Patriarhul ecumenic Athenagora și spre Comitetul de organizare a serbărilor mileniului, prezidat de I. P. Sf. Arhiepiscop Hrisostom al Atenei. Dintre impresii amintește de: sinceritatea cu care părinții din mănăstiri arătau chipurile voievozilor ctitori, actele și pomelnicele, ce pomenesc de ei, și daniile ce le-au făcut; festivitățile bine organizate ale acestei serbări panortodoxe și ecumenice; mănăstirile bine întreținute; prețuirea de care se bucură Biserica noastră din partea S. S. Patriarhului ecumenic și a altor Biserici

Prorocul Ilie Tesviteanul

După moartea lui Solomon s-a iscat ceartă în sinul israeliților, mai ales pentru domnie, și astfel împărăția lui s-a rupt în două: zece seminții alcătuiau acum regatul lui Israil, iar două seminții regatul lui Iuda.

Dar din când în când Dumnezeu a ridicat proroci din sinul poporului israilit.

Unul din proroci este Ilie Tesviteanul, care a trăit în vremea regelui Ahab, în Israil.

Ahab era un rege rău și crud, mai rău decât toți regii lui Israil. Căsătorit cu Izabela, fiica regelui Sidonului, el i-a împins pe fiii lui Israil să se închine lui Baal și să-i aducă jertfe.

Atunci Dumnezeu l-a chemat pe Ilie și l-a trimis să-l mustre pe Ahab. Și i-a zis prorocul:

„Viu este Domnul Dumnezeu lui Israil, înaintea căruia slujesc eu, în acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât numai prin cuvântul gurii mele” (III Regi 17, 1).

Ahab, în loc să se îndrepte, căuta să-l omoare pe Ilie. De aceea a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

„Du-te de aici, îndreaptă-te spre răsărit, și te ascunde în piriul Cherit, care este în fața Iordanului. Apă vei bea din acel pîriu, iar merinde am poruncit corbilor să-ți aducă acolo” (III Regi 17, 3, 4).

Și a făcut Ilie după cuvântul Domnului. Iar în pîriu fiind, „corbii îi aduceau pîine și carne dimineața, pîine și carne seara; iar apă bea din pîriu”.

După o vreme însă pîriul a secăt, căci nu fusese ploaie pe pămînt. Atunci din nou a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

„Scoală-te și te du la Sarepta Sidonului și șezi acolo, căci iată am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească”.

Și s-a sculat el și s-a dus la Sarepta. Și cînd a ajuns la porțile cetății, iată o femeie văduvă aduna vreascuri. Și a chemat-o Ilie și i-a zis:

„Adu-mi puțină apă ca să beau. Adu-mi și o bucată de pîine să mîncîm”.

Ea însă a zis:

„N-am nici o făcătură de pîine, ci numai o mîină de făină într-un chiup și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, am adunat cîteva vreascuri și mă duc să o gătesc pentru mine și pentru fiul meu, să mîncăm și să murim”.

ortodoxe; rezultatele consfăturii între căpeteniile Bisericilor ortodoxe în legătură cu prosinodul; semnele de cinstire, ce s-au acordat delegației, etc. Pretutindeni delegația — în frunte cu Prea Fericirea Sa, a fost întâmpinată cu bucurie, cu dragoste, cu o căldură sufletească deosebită. Avem cele mai frumoase impresii despre viața religioasă a Bisericii grecești. Totodată ne-am dat seama care e poziția Bisericii noastre între celelalte Biserici. Fără a ne mîndri, trebuie să spunem că ne bucurăm de o deosebită cinstire și realizările noastre sînt cunoscute.

Cei de față cîntă: Pre stăpînul...

...Sărbătorirea unui mileniu de la întemeierea monahismului organizat la Sf. Munte Athos a fost plină de lumină și bucurie. Ea a fost o manifestare măreață a unității Bisericii Ortodoxe și o manifestare a înfrățirii ecumenice dintre creștinii variatelor Biserici. Delegația noastră a fost întâmpinată cu simpatie și prețuire și a slujit cauza Ortodoxiei, a reprezentat cu demnitate Biserica noastră și a promovat prietenia dintre Bisericile ortodoxe și dintre popoarele grec și român, pe linia păcii și buneînțelegeri. Inimile tuturor se unesc în aceeași rugăciune — ce se înalță din mănăstirile și chiliile Sf. Munte Athos și din toate bisericile lumii — pentru pacea a toată lumea și pentru bună liniștea și înfrățirea dintre sfințele Biserici în Iisus Hristos, Domnul păcii și al vieții.

Participant

Atunci i-a zis Ilie:

„Nu te teme, ci du-te și fă cum ai zis: dar fă mai întii de acolo o turtă pentru mine și mi-o adu, iar pentru tine și pentru fiul tău vei face mai pe urmă. Căci așa zice Domnul Dumnezeu: Făina din chiup nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina pînă în ziua cînd va da Domnul ploaie pe pămînt” (III Regi 17, 6—14).

Văduva din Sarepta a ascultat îndemnul prorocului și l-a plinit; apoi lucrurile s-au întîmplat întocmai după cuvîntul lui.

Dar în vremea șederii prorocului Ilie în casa văduvei din Sarepta Sidonului, fiul acesteia a căzut la boală grea și a murit. Ilie s-a milostivit însă către ea, s-a rugat cu tărie lui Dumnezeu și sufletul copilului s-a întors în el, și a înviat (III Regi 17, 17—22).

Atunci a zis femeia către Ilie:

„Acum cunosc și eu că tu ești omul lui Dumnezeu și cu adevărat cuvîntul lui Dumnezeu este în gura ta” (III Regi 17, 24).

Iar cînd se îplineau trei ani de secetă, fost-a iarăși cuvîntul Domnului către Ilie, zicînd:

„Du-te și te arată lui Ahab, și eu voi da ploaie pe pămînt” (III Regi 18, 1).

Ascultînd cuvîntul Domnului, Ilie s-a dus și l-a întîlnit pe Ahab, care l-a întâmpinat cu vrăjmășie și i-a zis:

„Tu ești oare cel ce tulburi pe Israil?”

„Nu eu tulbur pe Israil — i-a răspuns Ilie — ci tu și casa tatălui tău. Trimite dar acum și adună la mine în muntele Carmel tot Israilul, împreună cu cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal ... și cu alți patru sute de proroci..., care se hrănesc din masa Izabelei” (III Regi 18, 17—19).

Și s-a făcut așa. Iar cînd se găseau toți pe muntele Carmel, Ilie le-a grăit astfel:

„Proroc al Domnului am rămas eu singur, iar proroci al lui Baal sînt patru sute cincizeci... Dați-ne doi junci; ei să-și aleagă unul, să-l taie bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu ațîțe; iar eu voi găti pe celălalt vitel, și-l voi pune pe lemne și foc nu voi ațîța. Apoi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeuului meu. Și Dumnezeu, care va răspunde eu foc, acela este Dumnezeu”.

„Bine ai grăit!”, au răspuns toți (III Regi 18, 21—24).

Deci au luat prorocii cei mincinoși „juncul care li s-a dat și l-au gătit și au chemat numele lui Baal de dimineața pînă la amiază, zicînd: „Baale, auzi-ne!”. Dar n-a fost nici un glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul jertfelnicului, care-l făcuseră.

Trecuse acum de amiază și ei tot s-au zbucluiat mereu pînă la timpul jertfei” (III Regi 18, 26—29). Dar zadarnic. Atunci a zis Ilie Tesviteanul către prorocii lui Baal:

„Dați-vă acum la o parte, ca să-mi săvîrșesc și eu jertfa mea!” (III Regi 18, 29).

Apoi a luat Ilie douăsprezece pietrii, după numărul semințiilor lui Israil, a zidit din ele jertfelnic în numele Domnului, a făcut împrejurul jertfelnicului șanț încăpător ca de două măsuri de sămîntă, a așezat lemnele pe jertfelnic, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis:

„Umpleți patru cofe cu apă și le turnați peste jertfa arderii de tot și peste lemne” (III Regi 18, 31—34).

Și au făcut așa de trei ori. „Și umbra apa împrejurul jertfelnicului și șanțul se umpluse de apă. Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a strigat către cer:

„Doamne Dumnezeule! ... Auzi-mă Doamne, auzi-mă”.

La rugăciunea lui Ilie, „s-a pogorit foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, și lemnele, și pietrele, și țărîna, și a mistuit și toată apa, care era în șanț. Iar cei de față cînd au văzut aceasta, au zis:

„Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!” (III Regi 18, 35—39). Apoi „cerul s-a întunecat de nori și s-a pornit vijelie și ploaie mare” (III Regi 18, 45).

*

Prorocul Ilie Tesviteanul este așezat în rîndurile sfinților și ziua lui se prăznuiește în fiecare an la 20 iulie.

D. Călugăr

Ca toți să fie una

Înaintea sfințelor Sale patimi, cînd era cu ucenicii Săi la Cina cea de Taină, Domnul Hristos a înălțat Tatălui ceresc o rugăciune.

Fiul lui Dumnezeu, ca un știutor a toate, avea înaintea ochilor Săi tot viitorul Bisericii. Prevedea cum la cuvîntul apostolilor, oamenii din toate semințiile și rasele pămîntului vor crede în numele Lui și se vor boteza.

În acea clipă zguduitoare și de neuitat, înainte de patimile Sale, Iisus a dorit ca toți cei ce vor crede în El, să formeze o unitate sîntă, desăvîrșită.

„Iisus, ridicîndu-și ochii spre cer, a zis: „Părinte!... Mă rog nu numai pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor, mă rog ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, ești întru Mine și Eu întru Tine” (Ioan 17, 20—21).

Ne punem întrebarea: Oare s-a împlinit această dorință a Mîntuitorului? Acea rugăciune a fost ascultată de Tatăl ceresc? Da, s-a împlinit, Părintele a auzit cuvintele Fiului și a ajutat să fie împlinite.

1. Membrii Bisericii lui Hristos au realizat unitatea credinței.

Primind învățătura mîntuitoare din gura apostolilor și a misionarilor, creștinii, veacuri de-a rîndul au păstrat „unirea Duhului, prin legătura păcii” (Efes. 4, 3), avînd o singură Biserică, stîlp și temelie adevărului, un singur Domn, o singură credință, un singur botez.

2. Altfel de unitate pe care au împlinit-o credincioșii Domnului Iisus a fost aceea a dragostei.

Deschidem o pagină din istoria primilor creștini și iată ce citim: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Nici unul nu zicea că averile sînt ale lui, ci aveau toate de obște... Un mare har era peste toți. Nu era nici unul dintre ei care să ducă lipsă, toți cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vindute și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecareia după cum avea nevoie” (F. Ap. 4, 32—35).

Este zugrăvirea minunii care a lucrat-o iubirea de oameni, predicată de Fiul lui Dumnezeu. Era rodirea cuvintelor de la aceeași Cină de pe urmă: „Fiilor!... Să vă iubiți unul pe altul după cum v-am iubit și Eu pe voi! În aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi” (In. 13, 34).

Intr-o lume care nu cunoștea decât nedreptatea și asuprirea, cînd cel sărac era disprețuit, cînd cei bogați exploatau pînă la sînge munca robilor, cînd femeia n-avea drepturi, cînd copilul infirm era aruncat la ripă, creștinii au oferit privilegiu uimitoare a inimilor care se devotează, care sufăr cu cei ce plîng, care se bucură cu cei cinstiți. Creștinii adevărați s-au recunoscut totdeauna frați. În persoana fiecărui sărac, a fiecărui obidit, a infirmului și a văduvei, ei au văzut chipul Celui Răstignit pe care l-au hrănit, l-au îmbrăcat, l-au adăpat. Zic „creștini adevărați”, fiindcă în curgerea vremurilor s-au văzut și situații regretabile cînd „ucenicii” lui Hristos s-au înșelat, s-au asuprit, au trăit în nepăsare față de suferințele celor din jurul lor. Dar acestea cînd? Cînd n-au ascultat de glasul Evangheliei, cînd n-au fost sinceri cu starea lor de fii ai lui Dumnezeu. Pe cînd a veni în ajuto-

(Continuare în pag. 4)

In Cosmos

(Continuare din pag. 1)

cosmonautului, Feodor Bikovski, este pensionar, iar mama sa, Klavdia Bikovskaia, este casnică.

Valentina Tereșcova, prima femeie cosmonaut din lume, este cu trei ani mai tinără decît Valeri Bikovski, căruia i s-a alăturat la 16 iunie în Cosmos. Valentina Tereșcova s-a născut la 6 martie 1937 în satul Maslennikovo (regiunea Iaroslavl din R.S.F.S.R.), în familia tractoristului rus Vladimir Tereșkov și a muncitoarei textile Elena Tereșkova. La vîrsta de 17 ani Valentina a început să lucreze la uzina de anvelope din Iaroslavl, vechi oraș rus din regiunea cursului superior al Volgăi, cu o istorie de peste 900 de ani. În 1955 Valentina a trecut la Combinatul textil „Krasnii Perekop”, unde lucra mama ei, Elena Tereșkova. Timp de șapte ani Tereșkova a imbinat munca cu învățătura — mai întîi la școala serală, apoi la școala tehnică medie de textile. În 1960, după absolvirea școlii medii tehnice, Valentina a dobîndit specialitatea de tehnician tehnolog la filatura de bumbac. Ea a fost atrasă de parașutism, ceea ce i-a ajutat să devină cosmonaut. A început să practice parașutismul în 1959 la aeroclubul din Iaroslavl. La scurtă vreme după aceasta ea a devenit conducătoarea cercului de parașutism la Combinatul „Krasnii Perekop”, avînd astăzi la activul ei 126 de sărituri. La sfîrșitul anului trecut, în timp ce Valentina Tereșkova urma școala de cosmonautică, i s-a conferit gradul militar de sublocotenent. Deocamdată Valentina nu are încă o familie proprie. Mama ei, fratele Vladimir (șofer), sora Liudmila, muncitoare la Combinatul „Krasnii Perekop” și Alexandr Peteșki, cumnat, trăiesc cu toții la Iaroslavl. Vladimir Tereșkov, tatăl Valentinei, și-a pierdut viața pe front în timpul războiului.

În cadrul noii expediții spațiale, centrul de greutate a sarcinilor zborului este problema studierii influenței diferiților factori ai zborului cosmic asupra organismului omenesc, atît în ceea ce privește rămînerea un timp îndelungat pe orbită, cît și pentru efectuarea unei analize comparative a efectului acestor factori asupra organismului bărbatului și femeii. În afara acestor sarcini care includ un nou complex de cercetări medico-biologice se continuă verificarea și perfecționarea sistemelor de pe navele cosmice pilotate, în special în condițiile zborului în grup. Noul zbor, prin caracteristicile, organizarea, durata și obiectivele avute, poate fi considerat un punct de cea mai mare însemnătate în evoluția pătrunderii omului în spațiul cosmic.

Faptul că în timp ce nava cosmică „Vostok-5” se rotea în jurul Pămîntului a fost plasată pe orbită nava cosmică „Vostok-6” în imediata apropiere, este o nouă confirmare a siguranței, preciziei și perfecțiunii la care s-a ajuns în U.R.S.S. din punct de vedere al zborurilor orbitale de nave cosmice pilotate.

În timpul zborului cosmic, pe lângă obiectivele amintite, cosmonauții au îndeplinit probele fiziologice și vestibulare, precum și complexul de exerciții fizice, de hrănire și de somn.

Trecînd peste diferite regiuni ale globului, cosmonauții au adresat mesagii de prietenie și pace diferitelor popoare.

În timpul zborului au avut loc convorbiri telefonice între N. S. Hrușciov și cosmonauți, iar între cele două nave s-au stabilit legături prin radio.

Lansarea primei femei în cosmos subliniază totodată poziția femeii în societatea socialistă. Acest eveniment a umplut de mîndrie inimile femeilor de pretutindeni, ca o dovadă a posibilităților de a contribui, alături de bărbat, la cucerirea universului.

Postul de televiziune București, ca și posturi din alte țări, au retransmis prin televiziune, de la Moscova, imagini filmate din timpul zborului cosmonauților, în care s-a văzut cum luau masa, cum lucrau, cum vorbeau. Pentru a demonstra particularitățile comportării diferitelor obiecte

Binecuvîntarea bisericii din Vinători

Duminică 30 iunie a. c., P. C. Sa Păr. Prot. stavr. Traian Belășcu, vicarul Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Sibiu — din încredințarea I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, a cercetat parohia Vinători (raionul Sighișoara, reg. Brașov), pentru a săvîrși binecuvîntarea bisericii ortodoxe de acolo, căreia i s-a făcut, prin strădania preotului paroh Ioan Sofonea și cu osteneala vrednicilor săi păstoriți, pictură nouă și frumoasă.

Totul era pregătit în bună rînduială ca la o casă de gospodari vrednici. Peste tot curățenie și ordine. Credincioșii veniți la acest praznic duhovnicesc așteptau cu flori sosirea oaspeților dragi.

Programul a început cu Sf. slujbă a Utreniei. Afară, în fața bisericii, pe o masă împodobită frumos cu țesături de prin partea locului, sînt așezate toate cele de trebuință pentru slujba sfințirii apei.

Soborul de preoți și diaconi așteaptă pregătiți pentru Sfînta Liturghie.

La ora 9 și 1/4 sosește P. C. Sa păr. vicar al Arhiepiscopiei Sibiu, însoțit de pr. Sabin Dobre, protopopul raionului Sighișoara.

Se începe sfințirea apei, se înconjoară biserica și se stropește cu apă sfințită pe dinafară și în interior. Urmează momentul solemn al citirii rugăciunii îndătinată la binecuvîntarea bisericilor cărora li s-a făcut vreo reparație. Ingenunchiază toți cei prezenți, preoți și credincioși deopotrivă. Se continuă cu Sf. Liturghie. Credincioșii ascultă cu evlavie sf. slujbă.

După liturghie se rostesc cuvîntări.

Vorbește protopopul raional, pr. S. Dobre, mulțumind I. P. Sf. nostru mitropolit Nicolae pentru purtarea de grijă ce o are față de fiii săi duhovnicesți, mulțumind de aseninea păr. vicar Traian Belășcu pentru toată osteneala depusă cu acest prilej. Subliniază totodată contribuția slujitorilor Bisericii noastre Ortodoxe la propășirea și înfrumusețarea Patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

Pr. paroh Ioan Sofonea face o dare de seamă asupra lucrărilor ce s-au săvîrșit la biserică, mulțumind I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului și Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc pentru ajutorul moral și material de care nu l-au lipsit în tot timpul lucrărilor. Mulțumește de asemenea credincioșilor care într-o formă sau alta și-au adus prinosul lor de jertfelnicie, precum și pictorului C. Călinescu care a pictat biserica.

În numele credincioșilor bisericii reformate vorbește pastorul I. Feyes, subliniind atmosfera de armonie și bună conviețuire între maghiari și romîni — toți bucurîndu-se de aceleași drepturi în fața legilor din Republica Populară Romînă.

Seria cuvîntărilor a încheiat-o P. C. Sa păr. vicar arhiepiscopesc, Traian Belășcu.

Am venit în Centrul Arhiepiscopiei Sibiului, — a spus P. C. Sa — ca să săvîrșim binecuvîntarea bisericii ortodoxe din Vinători. Cu prilejul acesta transmit preotului și credincioșilor din

în condițiile imponderabilității, cosmonauții au lăsat să plutească în cabină diferite obiecte.

Zborul în grup al navelor cosmice „Vostok-5 și 6”, deschide o nouă fereastră spre viitor. El dă posibilitatea ca oamenii de știință să intre-vadă calea spre pătrunderea omului în spațiile mai înalte, spre Lună.

Experiența acumulată de fiecare cosmonaut se adună la fondul neprețuit de cunoștințe care va constitui alfabetul viitorilor cosmonauți de nave interplanetare. Ei vor fi continuatorii operei mărețe de cucerire a cosmosului, la îndeplinirea căreia și-au înscris numele cu litere de aur, prin eroismul lor, toți cei șase cosmonauți sovietici, printre care și Valeri Bikovski și Valentina Tereșkova. Aceste cuceriri sînt puse în slujba păcii, progresului și prieteniei dintre popoare. Navele cosmice vestesc un viitor de uimitoare realizări, de pace.

C. Voicu

parohie, binecuvîntarea arhierescă a I. P. Sf. nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, care din binecuvîntate pricini nu a putut fi aici de față.

Mai departe laudă strădania credincioșilor și vrednicia preotului paroh, dînd îndemnuri să rămînă și pe mai departe credincioși principiilor mărețe de stegarî ai buneî înțelegeri cu toți cetățenii naționalităților conlocuitoare de pe pămîntul Patriei noastre.

Roagă pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească tuturor celor care au contribuit la reușita acestei lucrări bisericesti.

Praznicul de la Vinători s-a încheiat cu o masă frățească în cursul căreia s-a toastat pentru I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, pentru pace și pentru credincioșii din parohie.

Am plecat din Vinători cu bucuria că am participat la un ospăț duhovnicesc de neuitat al a-celeî parohiî.

Arhidiacon Iosif Bolog

Cu gînd curat

Cuprins de fiorul Bunei Vestiri,

Ca alte credincioase firi,

Din grădina inimii-am cules

Floarea cu izul cel mai ales —

crînul „preacinstirii” curate

ce-l voi păstra pînă la moarte.

Și mînat de-un curat gînd,

În casa Domnului ingenunchind,

cu glas umil, ce-odihnește sufletul,

I-am dat Fecioarei, zicînd ca Profetul:

„Bucură-te Împărăteasa Cerului,

Mijlocitoarea creștinului

pe lângă Domnul Iisus,

spre Tine gîndul mi-e dus!”

Pr. Ilie I. Mircea

Ca toți să fie una

(continuare din pag. 3)

rul omului în suferință, a însemnat pentru simțirea bunilor credincioși o jertfire pentru Hristos, o dovadă a iubirii pentru El.

În aceste două chipuri de unitate, în credință și în dragoste, se manifestă între creștini viața cea în Dumnezeu. Ea își are izvorul în ceruri, dar se lucrează pe pămînt. Ea se dă prin harul Duhului Sfînt, însă creștinul este acela care conlucra cu harul și împlinește roade de mîntuire.

Biserica este trup, însuflețit, condus și sfințit de Iisus Hristos.

Adevărul acesta este admirabil arătat de sfîntul apostol Pavel care scria Corintenilor: „Voi sînteți trupul lui Hristos și fiecare în parte, membrele lui... Noi toți am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie greci”... (I Cor. 12, 13).

Și așa cum mădulelele unui trup au grijă unul de altul, așa și cei ce sînt mădulele ale „trupului lui Hristos”. Ochiul nu poate zice mîinii: „N-am trebuință de tine!”. Nici capul nu se poate lipsi de serviciul picioarelor. Nici inima nu bate numai pentru viața sa, ci pentru viața întregului organism. Fiecare să nu trăiască numai pentru sine, ci să slujească semenilor, să slujească binelui tuturor, să slujească păcii.

Urmărind lucrurile care duc la pacea și zidirea tuturor, vom fi iubiți de Dumnezeu și cinstiți de oameni.

E adevărat că astăzi creștinii sînt împărțiți în mai multe Biserici. (Biserica Ortodoxă păstrează credința creștină cea de la început, așa cum ne-au dat-o Sf. Apostoli și au tilcuit-o Sf. Părinți). E adevărat însă și că azi creștinii caută să se unească într-o singură lucrare. Unirea aceasta se arată mai ales în faptul că creștinii din diferite Biserici luptă împreună pentru pace prin Mișcarea Creștină pentru Pace de la Praga, prin Consiliul Mondial al Bisericilor și sprijinesc lupta partizanilor păcii din toată lumea. Unitatea aceasta a creștinilor în lucrarea păcii este după voia Domnului, care ne cheamă la unire și pace. Că unde e unire și pace acolo este și binecuvîntarea lui Dumnezeu și roada nunciî tuturor e mai îmbelșugată.

Pr. Șt. Slevăoacă